

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Szerző: *Mndi Gyure*Cím: *Tavaszi séta az állatkertben*

Idő

1930

Forrás: *Magyarország*

Személy

*Bp.**1930. III. 23.*

(Köt. v. füz.) (O.)

landó falatért, diszkrét

inyomda 1927 — 1695

Tavaszi séta az állatkertben

Az első tavaszi napsugár sok embert csal ki az állatkertbe.

Az első meleg tavaszi napsugár gongutése az állatkert premierjének, megérik azt a fűtött házakban áttelelt állatok, kaparják, rágják a szabadba vezető vasajtókat s egymásik előtt meg is nyílik az a déli verőfényben. A közönség azonban több állatot talál a telelőházakban, mint a szabadban.

Élet a majomházban

Legnépesebb persze a majomház folyosója. Gyerekek, felnőttek csoportosan bámulják az üvegfalú ketrecekben ugráló, hintázó, fintorgató cercófokat. Délidő van, éppen sárgarépát és főtt krumplit oszt az etető köztűk.

Még fel sem nyílik az üvegtábla, a majomsereg pislogva karéjba gyűlik és hosszú karjaikkal nyulkálnak az etető felé. Mikor megkapják a krumplit vagy répát, usgye, fölrohannak vele egyik magas polcra és ott ebédelnek.

Vilike, a közönség kedvence, éppen egy hatalmas répaszeletet majszol, amikor egy kövér, befentes hölgy, a kislánya mulattatására, odaszól neki.

— Hol fáj a szíve Vilikének?

Ki tudná, honnan ered ez a kérdés, de Vili nyomban szót fogad és

sárgarépás jobbmanésát szívére szorítja, mint egy epedő Romeó.

A kislány értetlenül bámulja a jelenetet, a kövér hölgy ellenben el van ragadtatva a sikertől és csücsörgő szájjal meg-megismétli a kérdést.

Vili pedig pléhpofával engedelmeskedik.

A majomseregletből hiányoznak a szomorú-majmok. Így ismerték az emberek őket. Nagy, szürkeprémű állatok voltak, arcuk, mint az angol lakájoké: nyugodt, kicsit szomorkás és lilaszínű, mintha frissen borotválták volna őket. Talán elpusztultak, vagy más állatseregletben szomorkodnak, ki tudja?

Igen érdekesek viszont az új, kutyafejű makimajmok. Kerek a szemük és olyan a nézésük, mint az okos foxikutyaé. Nem pislognak és homlokuk nem beesett. Szép selymes prémjük van, mégis majmok.

Az oroszlanmajmok picinyek, sárgák és mintha tolluk lenne. Fázósan huzódnak össze egy üvegkalickában, nem ugrálnak, nem viccelnek, maguk se értik, miért kerültek a majomházba.

Sok a fóká, kevés a pénz

A fókákat a „gazdasági krízis” határozatlan pehhesen érinti. Míg más állatnak kijut a közönség zsebéből egy-egy kenyérdarab, vagy kockacukor, alig akad ezidén valaki, aki 16 fillért spendirozna egy darab tengeri halért, amit a fókápoló árul.

Pedig szegény fókák majd kilógnak a medencéből az inyesik.

célzasként rá is ugatnak a nézdelődőre, de szegények, bármennyire értelmes állatok, nem értenek a biznisszhez, mert az ugatásukkal, mint ingyenprodukcióval, a legtöbben beérik.

„Szabad” az út

A gnu-istállók ajtaját tegnapelőtt délben nyitották ki először a tél után. A kecses állatok majdnem letaposták öreiket, amint az ajtó hasadékan át becsapott a langyos tavaszi szellő. A föltárt ajtókon aztán eszeveszetten iramlottak ki a szabadba — a rácskerítésig.

Itt nekiöklelőztek a vasrudnak, majd olyan vágatába kezdtek körbe-körbe, hogy apró patájuk nyomán mint roppant hangyabolyok tornyosodott fel a porhanyó föld. Jó félórán át, mint a részegek, itták a tavaszi levegőt és a szabadságot. Talán még jobban örültek a tágas karámnak, mint szabad testvéreik a messzi mezőknek.

Nincs pupja a tevébéinek

A teve-mama már a szabadban van és pöttömnyi kis teve-fióka lödörög mellette. A „pöttömnyi” jószág is megvan ugyan száz kiló, de hatalmas, két-pupu mamája mellett majd hogy el nem kallódik.

Érdekes: a tevé-esemetén nincs pup. Talán később nő ki a pupja, mint egy bölcsességpup, vagy kettő is, mint a mamájá-

Bud
nak, de az is lehetséges, hogy pup nélkül
jövén a világra, tevei relációban — nyo-
morék.

Szer Cím Forr

Hol az elefántcsont?

Hogy a hiányoknál maradjunk, most vet-
tük észre, hogy az elefántoknak nincs agya-
ruk a pesti állatkertben. Vagy elhullatták
azokat, vagy lefüre-
szelték, hogy ne dőf-
hessék meg ápolóikat;
egy tény, hogy fog-
hijasan cammognak
betonpadlóju sétaterü-
kön és mint eddig,
szünetlenül szipkáz-
zák be a közönség
elemózsia-ajándékait,
jóízűen legyintve kortinának is beillő fül-
cimpáikkal, ha egy-egy izesebb falatot sike-
rül beemelniök.

Népszerű madarak

A verőfényes állatkert sétányain feltűnő
sok páva sétál ezidén. Fehér is, tarkafarku
is és oly szelidek, hogy még az ember-
csoportok között is folytatják szemkereső
munkájukat. Lehet különben, hogy nagy

nyugalmukat az a
jóleső megállapítás is
biztosítja, hogy slepp-
jük divatos lett és
talán azért is akad
annyi bámulójuk.

A madárház leg-
népszerűbb állatjai a
rézkalickákban, sőt
szabadonálló fém-
udakon gubbasztó
papagájok. Egykedvűen ülnek és hályogos
szemükkel csak emitt-amott pislantanak rá
a publikumra. Egykedvűségük nagy kincs
számukra, mert ahány ember csak belép a
madárházba, mindegyik megkockáztat egy
vicces megjegyzést a papagájbetegségről.

A nézők azt hiszik, hogy szellemesek, a
papagájok viszont oda se bagóznak.

Azt hiszem, ez az iskolapéldája a kölcsö-
nös meglegedettségnek.